

OR.0007.29.2024

**UCHWAŁA NR LXXIV/571/24
RADY MIEJSKIEJ W PRZEDBORZU
z dnia 25 kwietnia 2024 r.**

**w sprawie rozpoznania skargi na niewłaściwe rozpatrzenie wniosków oraz w sprawie
rozpoznania wniosku o przedstawienie wyjaśnień**

Na podstawie art.18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572), uchwała się co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z dnia 26 marca 2024 roku Pana
na niewłaściwe rozpoznanie Jego wniosków z dnia 8 lutego 2024 roku przez organy władzy publicznej uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2. Po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 marca 2024 roku Pana
o przedstawienie wyjaśnień przez organy władzy publicznej w zakresie stosowania prawa i legalności działania organów władzy publicznej uznaje wniosek za bezzasadny z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ W PRZEDBORZU**

Krzysztof Zawisza

Załącznik do uchwały Nr LXXIV/571/24
Rady Miejskiej w Przedborzu
z dnia 25 kwietnia 2024 r.

Uzasadnienie

Pismem z dnia 26 marca 2024 roku Pan
złożył skargę na niekonstytucyjne rozpatrzenie Jego wniosków z dnia 08.02.2024 r. uznając, iż nie były one rozpoznane przez organy kolegialne. Skarżący wskazał, iż władza publiczna musi rozpatrywać sprawy obywateli, wykorzystując do tego celu konstytucję bezpośrednio, a nie ma prawa rozpatrywać ich w oparciu o ustawy komunistyczne i partyjne. Zdaniem Skarżącego jego wnioski nie powinny być rozpatrywane „na podstawie jakiejś ustawy kodeks postępowania administracyjnego, jakiejś ustawy o samorządzie gminnym, czy na podstawie jakiejś ustawy o petycjach”, gdyż jego wnioski „są dowodem na przestępcze działanie mafii partyjnych i sędziowskich, władze publiczne nadal świadomie i celowo zmuszają obywateli do płacenia podatków, danin, składek, opłat itp. na rzecz finansowania nielegalnie działających organizacji, w tym, partyjnych i sędziowski oraz na ich prywatne urzędy, sądy, trybunały itp.” Skarżący wskazał, iż niezrozumiałym jest jego zdaniem „dlaczego więc władze publiczne twierdzą, że te ustawy podatkowe są zgodne z Konstytucją, choć nie ma w ich sprawie orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego (TK), które musiały być, zanim Prezydent RP będzie musiał je podpisać lub nie będzie mógł ich podpisać” W ocenie Skarżącego, żeby władza publiczna mogła działać na podstawie jakiejś ustawy musi mieć orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego potwierdzające, że ustawa jest zgodna z Konstytucją. Zdaniem Skarżącego „To, że Prezydent RP bezprawnie je podpisał (nie mógł tego zrobić bez orzeczenia TK) i zachował się jak największy przestępca Narodu Polskiego, lub, że te ustawy są opublikowane w Dzienniku Ustaw, nie znaczy, że są zgodne z Konstytucją!”. W konsekwencji Skarżący uznał, iż „Władze publiczne, nadal świadomie i celowo zmuszają obywateli do podporządkowania się pod nielegalnie obowiązujące przepisy, inne niż podatkowe, a też uchwalone przez organizacje partyjne, które zgodnie z art. 11 KRP nie posiadają kompetencji do tego, aby pełnić władzę ustawodawczą, wykonawczą, czy inną”.

Odnosząc się do przedmiotowej skargi należy ją uznać za bezzasadną.

Rozpoznając przedmiotową skargę należy w pierwszej kolejności odnieść się do przedmiotu wniosków z dnia 8 lutego 2024 roku, na którego brak odpowiedzi ze strony Organu kolegialnego jest przedmiotem skargi.

Pismem z dnia 8 lutego 2024 roku Pan skierował wniosek o rozpatrzenie Jego wniosków, zgodnie z art. 61 ust. 2 KRP, to jest, nie na Komisji, czy sesji i zawnioskował o wyjaśnienie:

- 1) Czy posiadacie Państwo dowody na to, że ustawa Ordynacja Podatkowa, ustawa o podatku leśnym, ustawa o podatku rolnym, ustawa o podatkach i opłatach lokalnych, czy inne ustawy, na podstawie których działacie, w tym, ustawa o ochronie danych osobowych, ustawa o samorządzie gminnym, ustawa kodeks postępowania administracyjnego, czy ustawy dotyczące wyborów, są zgodne z KRP, a jeśli tak, to wnioskuję o przesłanie takich dowodów na mój adres domowy, bo chcę wiedzieć, kto, kiedy i jakimi dokumentami to potwierdził.
- 2) Co planujecie Państwo zrobić, jeśli nie posiadacie dowodów na zgodność z KRP ww. ustaw, a macie dowody z Urzędu Cywilnej i Demokratycznej Kontroli (UCiDK), że są one nielegalne i już nieważne?
- 3) Dlaczego nadal posługujecie się Państwo dokumentami wydanymi przez nielegalnie działające sądy, trybunały, Radę Ministrów, czy Państwową Komisję Wyborczą i Krajowe

Biura Wyborcze, których działalność została uznana za nielegalną i nieważną, co potwierdza Oświadczenie UCiDK nr 7, tym bardziej że sędziowie faktycznie nie są przedstawicielami Narodu Polskiego (nie byli wybierani w wyborach powszechnych do władzy sądowniczej) i nie wiemy, czyimi przedstawicielami są?

4) Czy podważyliście Państwo argumenty i dowody zawarte w Oświadczeniach UCiDK, które były wysłane do wszystkich jednostek samorządu terytorialnego, a można się z nimi zapoznać również na stronie www.ucidk.pl Przy tym wniosku proszę o wyjaśnienie, dlaczego, jeśli nie podważyliście Państwo otrzymanych dowodów, zawartych w Oświadczeniach UCiDK, co oznacza, że są prawdziwe, nadal powołujecie się na nielegalnie obowiązujące przepisy partyjne i sędziowskie oraz nadal współpracujecie z nielegalnie działającymi organizacjami partyjnymi i sędziowskimi, w tym z Państwową Komisją Wyborczą i Krajowymi biurami Wyborczymi? Czy to nie jest przestępstwo, które nie ma nic wspólnego z art. 2, art. 7, art. 82, art. 83, czy art. 166 ust. 1 KRP?

Uzasadniając powyższe wnioski Skarżący wskazał, że co roku otrzymujemy pisma od władz publicznych, między innymi nakazy płatnicze, w których przywoływane są ww. ustawy, ale nigdy niepodane jest w nich, czy są one zgodne z KRP. Zdaniem Skarżącego władza publiczna, mająca obowiązek działać zgodnie z prawem i w granicach prawa, musi posiadać orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (TK), z których będzie wynikać, że ww. ustawy są zgodne z KRP. Bez takiego orzeczenia TK należy domniemywać, a raczej mieć pewność, że dany przepis prawny jest niezgodny z KRP, do czasu, aż TK nie orzeknie inaczej.

Do wniosku Skarżący załączył dwa oświadczenia Urzędu Cywilnej i Demokratycznej Kontroli z siedzibą w Kielcach skierowane do Narodu Polskiego, Prokuratury Krajowej, Organów stanowiących w jednostkach samorządu terytorialnego, to jest do Radnych oraz do wiadomości wszystkich formacji uzbrojonych, w tym do prokuratorów i policjantów, którzy wchodząc w skład Sił Zbrojnych, którzy mają obowiązek podlegać tylko pod UCiDK, a nie partie polityczne.

Oświadczenie UCiDK nr 13 dotyczyło uznania Prokuratury Krajowej i Prokuratora Krajowego za organizację działającą w sposób całkowicie nielegalny, a co za tym idzie, bez możliwości dalszego funkcjonowania, natomiast Oświadczenie UCiDK nr 18 stanowiło pokontrolne Oświadczenie UCiDK nr 18, w sprawie uznania wojewodów, za działających w sposób całkowicie nielegalny, a co za tym idzie, bez możliwości dalszego ich funkcjonowania

Treść wniosków skierowanych przez Skarżącego wskazuje jednoznacznie, iż dotyczą one złożenia przez organy wyjaśnień w zakresie stosowania prawa i przyjęcia do stosowania przedłożonych oświadczeń Urzędu Cywilnej i Demokratycznej Kontroli. Powyższy zakres wniosku nie stanowi wniosku w rozumieniu art. 241 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego nie definiuje pojęcia wniosku, wskazując jedynie jego przedmiot, którym mogą być sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Treścią wniosku jest więc propozycja poprawy działania organu, do którego jest on skierowany. Artykuł 241 KPA ma charakter otwarty, bowiem wyliczenie zawarte w jego treści jest przykładowe (zob. np. wyr. WSA w Łodzi z 17.4.2009 r., II SA/Łd 941/08, Legalis). Przy czym w przeciwieństwie do skarg, przedmiotem wniosku nie jest jakiś zarzut, lecz chęć ulepszenia istniejącego stanu rzeczy, a więc postulaty skierowane na przyszłość. Istotą wniosku jest więc sformułowanie postulatów co do poprawy jakości działalności administracji na przyszłość.

Powyższe rozumienie zakresu przedmiotowego wniosku wskazuje jednoznacznie, iż wnioski o wyjaśnienia skierowane w dniu 8 lutego 2024 roku nie stanowią wniosków w trybie Kodeksu postępowania administracyjnego, są bowiem tylko żądaniem złożenia przez organy wyjaśnień (swoistych interpretacji zasad obowiązywania przepisów oraz funkcjonowaniu

różnych Organów władzy uznawanych przez Wnioskodawcę za nielegalne). Tym samym jako nie mieszczące się w zakresie wniosków, o których mowa w Kodeksie postępowania administracyjnego nie podlegały rozpoznaniu w tym trybie. Podkreślenia wymaga również, iż Skarżący wprost domagał się by jego wnioski nie były rozpoznawane na Komisji czy Sesji.

Skarga powszechna uregulowana w przepisach Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje wyłącznie wnioskodawcy, który złożył wniosek mieszczący się zakresem przedmiotowym w zakresie wniosków w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego (art. 246 kpa). Skoro więc wnioski Skarżącego, nie stanowią wniosków w rozumieniu przepisów ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, tym samym niemożliwe jest skierowanie skargi powszechnej wobec ich niezafatwienia, co czyni Skarżący, tym samym skargę należy uznać za bezzasadną.

W drugiej części pisma z dnia 26 marca 2024 roku wnioskodawca złożył wniosek o przedstawienie wyjaśnień dlaczego władza publiczna:

1) nie posiada orzeczeń Trybunału Konstytucyjnego (TK), aby mieć dowody na to, że przepisy prawa wydane przez centralne organy państwowe są zgodne z Konstytucją, a mimo to uznaje je za zgodne z Konstytucją?

2) Twierdzi, że istnieje jakieś domniemanie zgodności przepisów prawa z Konstytucją, do czasu, aż TK nie orzeknie inaczej, ale nie podaje żadnego artykułu z Konstytucji, który by to potwierdził?

3) Powołuje się na nielegalny już wyrok NSA (unieważniony został Oświadczeniem UCiDK nr 7, które znajduje się na stronie www.ucidk.pl) o sygn. akt SA/Gd 1008/92 ONSA 1993 nr 2 poz. 51, z którego wynika reguła, zgodnie z którą, dla j.s.t. „dozwolone jest TYLKO to, co prawo wyraźnie przewiduje”, a mimo to, władza publiczna nie stosuje tej reguły, choć jest ona właściwa i potwierdzona art. 7 i art. 8 KRP? W tym miejscu Wnioskodawca złożył dodatkowy wniosek, o wyjaśnienie, dlaczego, skoro Konstytucja nie przewiduje, czyli nie ma wyraźnie w niej zapisane, o domniemanych, komunistycznych i partyjnych przepisach prawa, nie przewiduje wyraźnie wielu urzędów, w tym Państwowej Komisji Wyborczej i Krajowych Biur Wyborczych, które są zarządzane przez nielegalnie działające organizacje sędziowskie, skoro konstytucja nie przewiduje wyraźnie, więcej posłów niż 460, a mamy ich obecnie 512, skoro Konstytucja nie przewiduje wyraźnie wyborów na dodatkowych 52 posłów do europarlamentu (też nie przewiduje takiego tworu jak europarlament), skoro Konstytucja nie przewiduje wyraźnie, władzy ustawodawczej, wykonawczej, sędziowskiej i kontrolnej, ulokowanych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zarządzanych przez obce państwa i ich organizacje międzynarodowe, skoro konstytucja nie przewiduje wyraźnie, aby władza publiczna mogła przekazać swoje kompetencje władzy państwowej, czy jakiejś organizacji międzynarodowej oraz skoro art. 11 KRP wyraźnie nie przewiduje, aby partie polityczne miały prawo do uchwalania przepisów prawa, otwierania swoich prywatnych urzędów, sądów i trybunałów, czy podpisywania jakichkolwiek umów i dokumentów w imieniu Narodu Polskiego, to dlaczego władza publiczna legalizuje to całkowite bezprawie i na dodatek bezczelnie kłamie, że działa zgodnie z prawem i w granicach prawa, uczestnicząc w tych przestępstwach?!

4) Mając działać zgodnie z prawem i w granicach prawa, a wynika to z Konstytucji uchwalonej w 1997 r., dlaczego władza publiczna posługuje się przepisami prawa, które nie są przewidziane w Konstytucji, tylko uznaje te przepisy, które były wydane przez partie polityczne, przed uchwaleniem Konstytucji?

5) Uznaje wyższość, nad Konstytucją, przepisów komunistycznych z lat 60, które nawet nie są podpisane przez Prezydenta RP, tylko przez przewodniczącego i sekretarza ówczesnej Rady Państwa?!

6) Działa na podstawie statutu, choć Konstytucja przewiduje, że władza publiczna może działać tylko na podstawie Konstytucji, ustaw i aktów prawa miejscowego?

7) Uznaje za legalnie działającą Państwową Komisję Wyborczą, Krajowe Biura Wyborcze, sądy, trybunały, Sejm, Senat, ZUS, KRUS, kancelarie notarialne i komornicze, ARiMR, urzędy skarbowe, czy Radę Ministrów, skoro były one utworzone przez nielegalnie działające organizacje partyjne i sędziowskie, które zgodnie z art. 11 i art. 13 KRP nie mają prawa istnieć, jako organizacje pełniące władzę państwową, publiczną, czy inną, a tym samym nie mają prawa zakładać i zarządzać urzędami, sądami i trybunałami, na których utrzymanie obywatele płacą coraz większe podatki?!

Skierowane do organu kolegialnego wnioski stanowią żądanie przedstawienia wyjaśnień przez organ kolegialny, dlatego też w odniesieniu do tych wniosków należy podtrzymać stanowisko przedstawione w pierwszej części uzasadnienia dotyczącej rozpoznania skargi. Treść wniosków skierowanych przez Skarżącego wskazuje jednoznacznie, iż dotyczą one złożenia przez organy wyjaśnień w zakresie stosowania prawa i przyjęcia do stosowania przedłożonych oświadczeń Urzędu Cywilnej i Demokratycznej Kontroli. Powyższy zakres wniosku nie stanowi wniosku w rozumieniu art. 241 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego. Przepis art. 241 Kodeksu postępowania administracyjnego nie definiuje pojęcia wniosku, wskazując jedynie jego przedmiot, którym mogą być sprawy ulepszenia organizacji, wzmocnienia praworządności, usprawnienia pracy i zapobiegania nadużyciom, ochrony własności, lepszego zaspokajania potrzeb ludności. Treścią wniosku jest więc propozycja poprawy działania organu, do którego jest on skierowany. Artykuł 241 KPA ma charakter otwarty, bowiem wyliczenie zawarte w jego treści jest przykładowe (zob. np. wyr. WSA w Łodzi z 17.4.2009 r., II SA/Łd 941/08, Legalis). Przy czym w przeciwieństwie do skarg, przedmiotem wniosku nie jest jakiś zarzut, lecz chęć ulepszenia istniejącego stanu rzeczy, a więc postulaty skierowane na przyszłość. Istotą wniosku jest więc sformułowanie postulatów co do poprawy jakości działalności administracji na przyszłość.

Powyższe rozumienie zakresu przedmiotowego wniosku wskazuje jednoznacznie, iż wnioski o wyjaśnienia skierowane w dniu 8 lutego 2024 roku nie stanowią wniosków w trybie Kodeksu postępowania administracyjnego, są bowiem tylko żądaniem złożenia przez organy wyjaśnień (swoistych interpretacji zasad obowiązywania przepisów oraz funkcjonowaniu różnych Organów władzy uznawanych przez Wnioskodawcę za nielegalne). Tym samym jako niemieszczące się w zakresie wniosków, o których mowa w Kodeksie postępowania administracyjnego nie podlegają rozpoznaniu w tym trybie.

Biorąc pod uwagę powyższe wniosek o przedstawienie wyjaśnień należy uznać za bezzasadny.

Pouczenie:

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego (art. 239 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego).